

“Yol odur ki, haqqa vara...”

Yunus Əmrə

Haqdan qaçan yol, yol sayılmaz. O yola varan bay olmaz. Yol haqqa üz tutan yoldur. Bu yol dünyanın özü qədər, dünya sözü qədər qocadır, halal söz qədər ucadır. Bu yola “gələn bəzirgandır, gedən xocadır” (Xəstə Qasım).

Bəli, insan gəlir bəzirganlığa, daş-qaş, şan-şöhrət, taxt-tac yığıdırmağa. Ancaq Tanrı sevgili bəndəsinin bəsirət gözünü açır da. Bəsirət gözü açılanlar daş-qaşı, taxt-tacı görmürlər. Bax bu, bəzirganlıqdan xocalığa, ucalığa yoldur. Bizim Bəy bu yolu çox şərəflə keçdi.

Bəy yol deməkdir. Zamanın o başından başlanıb bu yol. Bir adı Əhməd Yasəvidir, bir adı Yunus Əmrədir, bir adı Yusuf Alptəkindir... Çiyində heybəsi, əlində dəmirdən əsası, ayağında dəmirdən çarığı, önündə haqqın çırağı... İnsanla doludur bu yolun qırağı... mat-mat baxanlar da var bu qərib-qəribə adama... Ürəklərində təpər tapıb qoşulanlar da olur - özü də az deyil ha... Axı dünyada haqqı sevən daha çox olar.

Bəy gedir, yorulmadan, çalınan çəpiklərdən, vurulan təpiklərdən çəkinmədən. Biri daş atır - Bəy Tanrıya üz tutur: “O daşı gül eylə atana qaytar”. Bəy gedir, biri gül atır, xəfifcə qımışır: “Bu gülü vətən torpağına ək... Bu vətən torpağı gül-çiçəyə layiqdir”.

Bəy yol deməkdir. Yolda da böyük-böyük əsərlər yaranır. Bayatılar, gəraylılar, dastanlar. Bu əsərlərin müəllifi də yoldur. Məzmunu da yoldur. Bu yolda yaradanlardan üç çiçək dəstəsi çinləmək olar, könülnən dinləyə bilsək. Yolun könül nəğmələrinin birinci dəstəsi bəllidir hamıya, Bəxtiyar Vahabzadə, Nəriman Həsənzadə, Ramiz Rövsən, Vaqif Bayatlı Odər, Rüstəm Behrudü...

İkinci dəstənin coğrafiyası da, çiçəklərin çeşidi də, ətri-ənbəri də, dadı-tamı da löyün-löyündür. İkinci dəstənin hamısı göyündür, hərəsi bir öyündür, bir köyündür. Lalədi, yasəməndi, yulğundu, cökə çiçəyidi, nərgizdi: Rövsən Nəsiboğlu, Bayram Loğmən, Məmiş Arzulu.

Üçüncü gül dəstəsi yazılmayanlardır, heç vaxt yazılmayacaqlardır. Bəy yoluna baş qoyanlardır, haqqı duyanlardır. Bəyə ən çox bənzəyənlərdir üçüncülər. Sakit, umacaqsız, alçaq könüllü, vətənin tozu-torpağı, çiçəyi-böcəyi.

İnsanı iki ölçülü (eni, uzunlu) sayıb müstəvidə görürük, görmək istəyirik. Əslində bioloji varlıqdan daha çox mənəvi olan insan üç ölçülüdür - dərinliyi də var. Hələ ki, bu ölçü heç kəsə bəlli deyil. Ancaq var. İllah da ki, BƏY kimi adamlar.

Bəy yol deməkdir. BƏYə yol gedirik. Bədrəyirik, bezirik, kəsürük, hər halda gedirik.

Bu kitab da yolun səhifəsidir.

Yol var olsun!

Yolçu var olsun!

BƏY var olsun!

Ərturqut

Şəhid Balası

ƏRTURQUT ƏBÜLFƏZ OĞLU ƏLİYEV

Şəhid balası

*Mən daş atdım qayaya,
O daş dəydi atama,
Bayraq üstə can atama,
Mənim atam, hardasan?*

*Çıxdım Savalan dağına,
Ordan baxım atama,
Ey millət atası,
Ey ellər atası,
Mənim atam, hardasan?*

BƏXTİYAR VAHABZADƏ

Onun gücü xalqda, kəsəri haqda
(Əbülfəz Elçibəyin xatirəsinə)
*Bizimlə bərabər bir böyük yaşar,
Nöqsan axtararıq ancaq biz onda.
Elə ki, itirdik haqq aşıb-daşar,
Dönər böyüklüyə nöqsan bir anda.
O, öz işığını dürtməz hər gözə,
Yalnız o dünyadan göndərər bizə.*

*O, öz ürəyini millətə verdi,
Köksündə bu xalqın qəlbi döyündü.
Onun millət dərdi, məmləkət dərdi,*

Göyərrib cismində xərcəngə döndü.

*Hələ bu dərdə də "qismətim"-deyə
Allah payı kimi O, şükran oldu.
Şükranlıq önündə bu an ölüm də,
Bəlkə gəlişinə peşiman oldu.*

*Təhqirə, təhdidə dözdü, dinmədi,
Öz namus yükünü daşdı ancaq,
Heç kəsin bəxtinə qibtələnmədi,
O, öz taleyini yaşadı ancaq.*

*Hamını düşünən, sevən, duyan kəs,
Qıymadı özünə bircə xoş günü.
Bir an özü üçün yaşamayan kəs,
Xalqa qurban verdi bütün ömrünü.*

*Onda bu fərasət hardanmış görən
Onun gücü xalqda, kəsəri haqqda.
O, xalqın önündə əyildiyindən,
Tabutu önündə əyildi xalq da.*

*Endi mələk kimi göylərdən yerə,
Dünyadan namusla keçdi Elçibəy.
O, qəbrə köçmədi, sığmazdı qəbrə,
Millətin ömrünə köçdü Elçibəy.*

*Qəlbi Azərbaycan, gözü Türkiyə,
Yaşadı "türk" deyə, öldü "türk" deyə.
Bağladı Turana öz imanını;
Bu iman onunçün ömürdən baha.
Məgər təsadüfmü? O, öz ömrünü
Gedib Türkiyədə verdi Allaha.**

*Yandı bizim üçün, duymadıq onu,
Çatmadı işığı gözlərimizə.
O, öz istisini, o, öz nurunu
O biri dünyadan göndərdi bizə.*

28.08.2000

* Qeyd: sonradan artırılmış bu bənd kitabda yoxdur.

NƏRİMAN HƏSƏNZADƏ

Azadlıqdı məramımız

*Şuşa yolu buz bulaqdı, çeşmədi,
Çeşmələrdən Şuşalılar içmədi.
Şux balalar bir-birindən seçmədi,
Şəhidlərin sırasında, Elçibəy,*

*El var elin arxasında, Elçibəy.
Gəlin gördüm, baxışından utandım,
Xalı gördüm, naxışından utandım,
Ana gördüm, qarğışından utandım,
Oğul deyib mələyirdi Elçibəy,
Göy yerə od ələyirdi, Elçibəy.*

*Havanı sıx, Azərbaycan qanı var
Bir canında mərdin neçə canı var!
Döyüşdə bir əbədiyyət anı var,
O anları seçən seçir, Elçibəy,
Vətəndən yox, candan keçir, Elçibəy!*

*Xəbər verən xəbər almır: nə qaldı,
Aman Allah! Qarabağ kimə qaldı?!
Malibəyli, Əlibəyli, Daşaltı.
Qarabağda talan oldu, Elçibəy,
Satan oldu, alan oldu, Elçibəy!*

*Get Laçını, Xocalını al, oğul,
Ötənləri bir də yada sal, oğul
Bir Qarabağ şikəstəsi çal, oğul
Darıxmışam Qarabağsız, Elçibəy
Oda düşdük haqlı-haqsız, Elçibəy*

*Yunus əmrə Elçibəyin əzbəri,
"Bir bən vardır, -deyir, - bəndən içəri".
Ruh ömürlük, ancaq ömür köçəri
Cəbhədədir böyük sənət, Elçibəy,
And içibdi bir məmləkət, Elçibəy.*

*"Küllü Qarabağın abı-həyatı,
Nərmə-nazik bayatıdır, bayatı".
Bir millətin getdi soyu, soyadı,
Ey Vidadi imanımız, Elçibəy.
Azadlıqdı məramımız, Elçibəy.
Azadlıqdı məramımız Elçibəy.*

NURƏNGİZ GÜN

Əbədi və əsrarəngiz...
(sonetlər)

1.

*Bu tabutda
bütün xilqətdən uca
Ay-ulduz bəzəyində
İpək təkin bir vücud,
bir əzab əsatiri,
bir qədim türk əsgəri -
ən yalqız adam gedir,
Gedir uzun yolunu...*

2.

*Ötür, keçir yolları,
Ötür, gedir bu kədər
yoxsulların çiyində
döngələri burulur,
dağ çəkir küçələrə,
bükülür qoca millət,
bir münəvvər köçdü bu
köçür, gedir bu kədər.*

3.

*Fəza düzü, yol eylə,
ziyədə yorğundur O,
Atəşlərə yanıbdır,
Rəncidədir əhvalı,
Küsübdür incik gəlir.*

4.

*Daha divanə deyil,
Türküm, Vətənim demir,
indi tül yuxuları
vadiləri yuvarlanır,
indi könül evində
nə varsa dərbədədir.
İndi O, elə yalnız
təslim olub bu hüznə,
bu insan dənizinin
vəfa tərənnüm edən
həzin həzi içində
ən qərib qərqindədir.*

5.

*Rəbbim, aç qollarını,
Bir həlaki-Vətən türk,
Məzlum bir mehman gəlir,*

- Sahmanlasın buludlar
Türkün ölməz aşiqi,
Atatürk Sərkərdənin
"sərkərdən"... məşuq oğlu,
Oh, Tanrım, oh,
bir laməkan munisin,
ən nəhəng insan gəlir.*
- 6.
- Xəbər tutsun ulduzlar,
"kef eləyəcəklər"... e,
yesir planetlərin,
sağır ulduzcuqların
başına tumar çəkən
"fağır prezident" gəlir.*
- 7.
- Şikayət etməyəcək,
tanımır belə işləri,
Arıq, uzun barmaqları
dodağına qapanmış
Rəbbim, bax elə o cür
qüssə dolu sükutla
buz olub donacaqdır,
Şahanə, şık qaməti
o cür məğrur, müzəffər
fəqət məlul və solğun
müdam intizar içində
o cür dalğın duracaq...*
- 8.
- "Oy-oyy, yol eylə, rəbbim,
Bəyaz bir leylək uçur,
Pərgular havada dəli!..
Daş atıblar qədrinə, oy...*
- 9.
- Dörd tərəfdən pusqu varmış
bir azada quş xilqətə!..
Pərən-pərəndir arzular
Suzzandır, daha yaşamaz...*
- 10.
- Oyy-oyy... bəyaz, göyçək leylək,
Gözəl leylək, ipək leylək,
İnsan adlı məxluqatdan
Nə çəkdi ürək, a leylək?"...*
- 11.
- Bağışla, Xətərsiz Xilqət,
İndi ən azadə uçuş...*

- Məşəqqəti düşünmüşdüm,
O şəkildə şəkilləşdin;*
12. *Ovcun nə çoxmuş, qərib!?
Qovhaqovmu apardı,
Apardı qovğalarmı,
Məngənələrimi ürkütdü?
Məğmun qaldı bunca, bu cür
Havada pərgü qanadlar...*
13. *Nə zülmət olmuş yolların
Məslək daşıyan havadar? -
Əzab, İztirab, üzüntü.
Məhbəs, Hasar, İntizar,
Həsərət, Cəfa və Təşviş!
Sonda nə gözəl bəxşeyiş? -
Şəmadət!!! Məsxərə və həqarət...*
14. *Günahdı bu! Nisyandı...
Nəymiş ki, Məsih zilləti,
Mıx və çəkic. Tamam daa!
Nə tühaf iztirab imiş,
Ən böyük edam da bu -
Sözün zülüm nəştəri!*
15. *Yaxşı ki, havalanmadın,
"bir ağıllı söz deməyən"...
Qərib, ay qərib, ay qərib!
Amma düşün, düşün qərib
Düşün bunu "şuridəsər",
Qəmgin yellənəcəkdir
Vətən damından asdığıın
Üçrəngli bayrağının
Rüzgardakı qərarsız,
pərişan lövhələri...*
16. *Vahimədir!...
Üsyan edir ürəyim,
Yalqızlıq çınlamış sənə
mənzərələr... lövhələr
Bağışla...
Bağışla oh, büllur ürək!*
17. *Bağışla Ən Gözəl Məhbus...
Əsir Türk!..*

- Bağışla, gözəl Övliya!
Əvət, mövla... ağlayıram...
Əvət, Övliya, Övliya,
anlamadıq.
Mən yaman ağlayıram...*
- 18.
- Anlamadıq, Ruh Adam!...
Anlaya bilmədik səni,
Anlamadıq səni, Sevdali Şikar!..*
- 19.
- Hardan anlayaydıq axı,
Görünməmiş Yadlarıq!
Sən bunu yaxşı anladın,
Amma hara qaladın,
Hansı qayalara çırpdın,
Sən bu nihan qüssələrin
Yalın, yalqız qəhrini?!*
- 20.
- Haqqı, imanı, dini,
bir də yada salarmısan?
Sən bu rüsva dünyanı
Bir də xatırlayarmısan?!*
- 21.
- İndi necə?..
Düşürmə yadına həyat...
Məhzun ömur... Ay nağıll...
Vidalar...
Çoxmu öpdün Çilənayı
Sən o gecə
Kipriklərinin ucunda?
Oh bir toran pəncərə,
bir dudiman məhəccərdə
Sən anda
Çalxandımı Qara dəniz?
Uçan bir quş gördünmü heç?
Havada oyy..*
- 22.
- Oy-oyy! Uyu!.. Qurtuluşdur!
Bax odur azadə uçuş...
Qorxma leylək...
Daha öldürməyəcəyik!..
Oy, laylay...*
- 23.
- Əzab əsatiri laylay...
Ən müstərib bir qərib -*

*Türkün qədim əsgəri -
Ən yalqız adam laylay...*

24.

*Qoca Dərya! Di çalxan!..
Di, nağıl de..
Dərya elə bir nağıl ki,
şirin aldanış kimi
hənüz, bitməmiş olsun,
Uyuda bilsin onu,
ovunsun köksü üstündə..
əbədi və əsrarəngiz...*

(23-30 avqust - 2000-ci il)

AYDIN QURBANOĞLU

Yarpaqlar

*Ruhundan ruhuma əsdi bir nəsim
Bu bəsim.
İçim işıqlandı, gözüm isindi.
Elçi sədasına sərxoşam indi.
Sevgi dolusunu içdik doyunca
Tapındıq, Ruhuna boyandıq, Bəyim!
Sıxlaşdı sıramız Vətən boyunca
Tanrı dağlarına boylandıq, Bəyim!*

*Ölümün doğuluşdu
İçini durultdun millətin.
Dalğalandı insan dənizi
Bu dənizi boylamaq çətin.
Boylandı günəş göydən,
Tanrı içimizdən.
Ölümün məhək daşdı,
Ey şərəfli türk əsgəri!
Hər kəs öz adıyla daşdı.
Ruhun önündə.
Rahat uyu!
Ayaqdadı məmləkət
"KİŞİ bətnindən" Elçibəylər
Doğacaq millət.*

*Üzünü göyə tut, göy adamı,
Gurlasın göy üzü!
Dizini yerə çax, yer adamı,
Titrəsin yer üzü!
Dön özünə bax, türk adamı,
Alov yarpaqlasın qalalar, bürclər.
"Bozugu Koroğlu"ya keç,
Kişnəsin göy atlar, boz atlar.
Atlansın boz ərənlər,
Uçsun üç oxlar, boz oxlar
Ox oxlasın, yurd yurdlasın,
Bayraqların bozqurdlasın.*

*Göy yarılısın, yer ayrılısın,
Günəş qınımdan sıyrılsın,
Qarlıca dağlar qanrılısın,*

*Geriyə yol yox, daha.
İrəli, Türküm, irəli!
Qalx ayıl, silkin, irəli!
Tanrıya görküm, irəli!
Dalğalan, Xəzərim,
Silkələn, Savalanım,
Kükrə, dəli Kürüm,
Durul, xan Arazım,
Yaxa aç, güzgü göylərim.*

Elçibəy gəlir

*Daşına baş qoyduğun,
Adına bağır basdığın,
Sazına, sözünə qulaq asdığın,
laylasını içdiyin
Köynəyindən, göynəyindən keçdiyin
Sevgili torpağına, Bəyim, xoş gəldin!
Yürgələ, nənni torpağım,
Kölgələ, ünlü bayrağım,
Qalxıban atlan atına,
Göyün yeddinci qatına,
Nurdan qurulu taxtına
Bəyim, xoş gəldin!*

Gözün aydın
(Bəyin qoşusuna sonluq)

*Göy buludlar gümbür-gümbür atılı,
Ağ atların yalmanına yatılı.
Baş ucunda bayraqların çatılı
Dədəm, gözün aydın, ay gözün aydın!*

ƏFLATUN SARACLI

Bizə Elçibəy göndər

*Elçibəy millət üçün
Tanrıya Elçi oldu.
Ən ağır günlərdə də
Qüdrəti, gücü oldu.*

*Ulduz kimi parladı
Bütün Türk dünyasında.
Dünyamız qara geydi
Onun son vidasında.*

*Aqillər kimi müdrik,
Oğuz kimi uludur.
Yolu Atatürk yolu,
Məmmədəmin yoludur.*

*İstiqlal yollarında
Döşünə döyən çoxdur.
"Elçibəy ən böyük"dür
"Ondan başqası yox"dur.*

*Elçibəy bir möcüzə,
Elçibəy hələ sirrdi.
Parçalanmış bir xalqı
Bir gündə birləşdirdi.*

*Dərdin dağ boyda ağır,
Vətən, başın sağ olsun!
Onun andı, amalı
Bizlərə çırağ olsun!*

*Dünya açıq pəncərə
Kim gedib, kim gələcək.
Kimi itirdiyini
Bu xalq sonra biləcək.*

*O ölmədi, yaşayır,
Yenə başında tac var.
Onu anlamaq üçün
"Zamana ehtiyac var".*

*Elçibəy xalq elçisi,
Elçibəy böyük Öndər.*

*İlahi, mərhəmət et,
Bizə Elçibəy göndər!*

23.08.2000

CAMAL YUSİFZADƏ

Sən Tanrı qənsərində

*"Zamana ehtiyac var"
Ə.Elçibəy*

*Ümid yaşıldı hələ,
İnanma ki, eşq ölə,
Nifrət eşqlə hamilə-
Zamana ehtiyac var!*

*Haqqa dirənib ölkə,
Min paradı bir tikə,
Dost da düşməndi bəlkə?-
Gümana ehtiyac var!*

*Ağrı gərək od tökə,
Nifrət gərək qıy çəkə,
Yağrı gərək diz çökə-
Yamana ehtiyac var!*

*Güllə tuşlanıb sözə,
Torpaq dirənib dizə,
Ağrı çəkilib gözə-
Yumana ehtiyac var!*

*Yoxdu İblisin soyu,
"Olum"- "ölüm"ün tayı,
Şəhidlik Tanrı payı-
Umana ehtiyac var!*

*Dərdə, qəmə, eşqə tən,
Bizi sənə borclu san,
Bir ömürdü borclusan-
Amana ehtiyac var!*

*Göy üzündən qar gəlir,
Torpağıma bar gəlir,
Al duvaqda yar gəlir-
Dumana ehtiyac var!*

*Düşmən qəvi, dərində,
Yiyəsi var şərin də,
Sən Tanrı qənsərində-
Zamana ehtiyac var!
Zamana ehtiyac var!*

20.01.2001

RAMİZ RÖVŞƏN

Daş atan bilirmi nə günah eylər?!

*Sənə bir daş atar, yerindən duran,
Səni sevdiklərin daşqalaq eylər.
Bir əlində daş var, birində Quran,
Daş atan bilirmi nə günah eylər?!*

*Silərsən gözündən axan yaşları,
Öpüb əzizlərsən sən o daşları.
Deyərsən: "Var olun, qan qardaşlarım,
Məni təzə daşa kim qonaq eylər?"*

*Hər daş özü boyda köz olub yanar,
Cana damğa kimi basılıb yanar.
Qanlı yaraların qızarıb yanar,
Səni başdan-başa çilçiraq eylər.*

*Bircə tilsimin var - sevgi tilsimi,
Kim qırar Tanrıya bağlı bir simi?!
Tanrı Tanrıdırsa, öz elçisini
Min bir daş altında yenə sağ eylər.
Sən dözərsən ağrısına,
Daş dözməz, daş haray eylər.
O daşlardan Tanrı sənə
Bir ev tikər, saray eylər.*

ELDAR BAXIŞ

Mən doğumdan çox ölümü fikirləşən adamam. Gözümün içində göz yaşları var. O yaşların içində o biri yaşlardan daha iri, daha böyük, daha ağır bir yaş var. O yaş mənim ən əziz adamlarım dünyadan köçəndə belə yerindən tərpənməyib - bəbəyimdən çıxmayıb. Kirpiklərimin arasından üzü aşağı süzülüb yanağıma axmayıb. O yaş yerindən bircə şey tərpədə bilər, axıda bilər - ölüm. Mən doğulduğum yerdə ölmək istəyən adamam. Ömrümdə istəməzdim ki, məni Metenin, Atillanın, yaxud Məhəmməd Peyğəmbərin yanında dəfn etsinlər. Mənim dəfn olunmaq istədiyim bircə yer var. - Qubadlı, Diləli-Müskanlı kəndi - vəssalam. Mən istəyərdim ki, mənim ən əziz adamlarım öləndə belə yerindən tərpənməyən, bəbəyimdən çıxmayan kirpiklərimin arasından üzü aşağı süzülüb axmayan o göz yaş bütünü görəçəkləri işi orada görsün. Həmin o Qubadlıda, həmin o Diləli-Müskanlı kəndində. İndi təsəvvür eləyin ki, o kənd yoxdur. Mən bu dünyada durub gözləyirəm. O göz yaş gözümdə durub gözləyir. Elə bir vəziyyət yaranıb ki, canım qarışıq, gözüm qarışıq, göz yaşım qarışıq ölmək istəyirəm. Amma mən ölmək istədiyim yerdə rus soldatı ilə erməni soldatı əyləşib araq içir. Bundan o yana dərd varmı? Kələkiyə məktubu həmin bu dərdin içindən yazmışam.

Kələkiyə məktub

*Əbülfəz bəy, sən getdin,
Elə sənə bənd imiş
Mənim kəndim də getdi -
Mənim Müskanlı kəndim.*

*Getdi mənim əlimdən,
Getdi mənim ovcumdan
Erməninin əlinə
Erməninin ovcuna.
İndi şumlayır mənim
Evimi - eşiyimi
Mesropun donuzları,
Vazgenin çosqaları.*

*Erməni donuzları,
Erməni çosqaları
Bu saat turp əkirlər
Gül əkdiyim yerlərə.*

*Bu saat turp əkirlər
Nar əkdiyim yerlərə,
Bu saat turp əkirlər
Tut əkdiyim yerlərə.*

*Sabah açılsa əgər
Necə açılcaq yol?*

*Sabah geri qayıtsam,
Necə qayıdacağam?*

*De, necə baxacağam
Mən o gülün üzünə,
Mən o narın üzünə,
Mən o tutun üzünə?*

*Qapımızdan su axır,
İndi çimir o suda
Erməni donuzları,
Erməni çosqaları.*

*İndi murdarlayırlar
Adamın yox, Allahın
Gözünün yaşı kimi
Dumduca o suyu.*

*O su orda dərd çəkir,
Mən də burda - Bakıda,
"Naxçıvani" deyilən
Küçədəki evimdə.*

*Dərdimin ən böyüyü
Ən azmanı budur ki,
Görən, nə fikirləşir
O su mənim haqqımda?*

*Mən hələ gül deyirəm,
Mən hələ nar deyirəm,
Mən hələ tut deyirəm,
Mən hələ su deyirəm,*

*Mən hələ nə demişəm,
Mən hələ nə deyirəm?
Mənim demədiklərim
Dediklərimdən çoxdur.*

*Sabah yığılıb ölsəm,
Sabah desəm dostlara,
Məni ora aparın,
Necə aparacaqlar?*

*Sabah yığılıb ölsəm,
Sabah desəm dostlara,*

*Məni orda basdırın,
Necə basdıracaqlar?*

*Lap elə apardılar,
Lap belə basdırdılar,
Canım sakit olarmı?
Ruhum sakit olarmı?*

*O donuzun, çosqanın
Ayaq qoyduğu yerə,
Dırnaq qoyduğu yerə
Baş qoya bilərəmmi ?*

*Mən Mesrop deyiləm ki,
Donuzun ayağını
Öz qəbrimin başında
Çevirəm baş daşına.*

*Mən Vazgen deyiləm ki,
Çosqanın dırnağını
Qəbrimin ayağında
Ayaq daşı eyləyəm.*

*Əbülfəz bəy, dünyanın
Ən ölməli yeridir
Sənin Kələki kəndin
Mənim kəndimdən sonra.*

*Amma mənim kəndimi
İndi murdarlayıblar
Erməni donuzları,
Erməni çosqaları.*

*Çaylı - göllü, dənizli
Dünyanın sularını
Axıdasan o kəndə,
Köməyi yoxdur yenə.*

*O çirkədən, o çirkəbdən
Təmizləsə o kəndi,
Bir şey təmizləyəcək -
Mənim bu göz yaşlarım.*

*Göz yaşımın suyu var,
Göz yaşımın duzu var.*

*Əlac qalıb o suya,
Əlac qalıb o duza.*

*O suya duz sürtəcəm,
O suya çəkəcəyəm,
Dönüb mənim o kəndim
Əvvəlki kənd olacaq*

*Bir il bundan əvvəlki,
Beş il bundan əvvəlki
Həmən o yaşamalılı,
Həmən o ölməli kənd.*

*Ora ölməli deyil,
Ölməli bir yer düzəlt
Öz Kələki kəndində,
Yıxılıb ölməli yer.*

*Nə vaxt ürəyim tutsa,
Nə vax gördüm ölürəm,
Gəlib yıxılacağam,
Öləcəyəm o yerdə...*